

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Paulus Conf. 7. Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

cula tulit. Pro salute suorum sollicitus, etiam cum longissimè abesset, adfuit tamen. Ita Imperatori quandoque Constantino conspectus iussit sententiam revocare, quam in tergeminos Tribunos innocentes tulerat. Ita institorem in somnis monuit, frumentū, quod haberet, in urbem suam, quam fames vexabat, conveheret. Aliàs vocatus à navigantibus, sæpius opem tulisse visus est. Quid? quòd animum NICOLAI tumulus ejus est imitatus, oleum miseris propinans. Tumulatus verò memoratur circa annum ccc. xxvi. cum moriturus Angelos obvios habuisset, etiam nobis occursum, si rectam viam insistamus. *Ex Iustinia. & Brev. Rom.*

Post memoriam Virginis singularis tam dulcis pietas, vel pia dulcedo in cordibus fidelium obversatur, ut in die tribulationis nomen NICOLAI teneatur in ore, requiescat in corde. Si pulsamur incommodis, statim S. Confessoris nomen profilit in os nostrum, NICOLAUS ingeminatur. S. Bern. serm. de S. Nic.

S. PAULUS CONF. 7. Decembris.

PAVLVM parentes dixere, addidit deinde virtus *Obsequentis* cognomen, quod ille nec cum Alexandris aut Scipionibus nunc commutabit. Quid? quòd cœnobio ipsi, quod habitabat, nomen miraculis ingens peperit? Nam illud quantum obedientiæ sive exemplum sive præmium fuit, cum picem in aheno bullientem à flammâ, jam jamque exundantem nudo brachio, quoad subsideret, impunè versavit? Quod factum cum alii, ut par erat, laudibus extollerent, convitiis alii deprimerent; perstitit tamen ille in statione suâ, suopte iudicio terræ purgamentum & canis pigel-

pigellus, cælo intereâ omnia alia de ipso sentiente. Cùm enim socii scire percuperent, quo loco apud Superos PAVLVS esset, abrepti animo in felicissimos priini parentis hortos, PAVLVM illic invenerunt, qui munera (fructus miros) in singulos dispertiret, simul vale omnibus diceret. Siquidem altero manè ad montem è cœnobio contendit non procul Constantinopoli situm. Ad hujus pedem cùm annos aliquot habitasset, evocatus denique à DEO, velut alter Moyses, in culmen, inde facili transitu in cælum est. *Ex Menæis.*

Felix, quem in omni confabulatione duplex timor sollicitat, primùm quidem divina Majestatis, in cujus manus incidere prorsus horrendum; dehinc fraternæ infirmitatis, cui nihilominus perfacile est offendiculum ponere. S. Bern. serm. de tripl. custod.

S. ASELLA VIRGO. 7. Decembris.

FELIX ASELLÆ pater, cui Superi filiam, prius quàm nasceretur, lympidâ crystallo clausam spectandam obtulere, ut jam tum animi castissimi sive candorem sive splendorem miraretur! Sed felicior ipsa ASELLA, quæ in primâ ætate Agno jam nupta thalamum in parentis domo cellam angustam, lectum terram, delicias cum sale panem & fontanam habuit. Atque ad has nuptias post annum ætatis duodecimum, ut mundum muliebrem non inconvenientem sibi pararet, torquem aureum, quem pro more familiæ (nobilissima erat) è collo pendulum gestabat, clam vendidit, emitque qualem à matre exorare numquam poterat, vilem & pulli coloris vestem, omnibus hâc testata jam mundo se mortuam esse. Ita deinceps unius Christi amoribus vacare, hunc lacrimis